

Miljøankenævnet er oprindelig nedsat med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, men har fået tillagt opgaver som ankeorgan også i sager efter anden lovgivning indenfor miljøministeriet, som f.eks. lov om kemiske stoffer og produkter, genanvendelsesloven, vandforsyningsloven, havmiljøloven, og by- og landzoneloven.

Ankenævnets sammensætning efter lovforslaget svarer til miljøbeskyttelseslovens ordning. Der er således tale om, at Industrirådet, Landbrugsorganisationerne og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i fællesskab kommer med en indstilling til miljøministeren om et antal sagkyndige, mens levnedsmiddelstyrelsen i samarbejde med miljøstyrelsen og fredningsstyrelsen fremkommer med en indstilling om den anden gruppe. Forud for afgivelsen af sin indstilling om beskikkelse af medlemmer rådfører levnedsmiddelstyrelsen sig med Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening, Forbrugerrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Kommunernes Landsforening, Amtsrådesforeningen, Hovedstadsrådet samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Der er endvidere mulighed for, at særligt sagkyndige kan medvirke i forbindelse med behandlingen af særlige sager, f.eks. fiskerisagkyndige i sager om udledning til havet eller særligt biologisk sagkyndige i sager om udsætning af organismer frembragt ved gensplejsning med henblik på belysning af påvirkningen af flora og fauna.

Det er som ved de andre love, hvor miljøankenævnet fungerer som ankeorgan, ikke hensigten, at de beskikkede medlemmer skal udpeges som egentlige interesserepræsentanter. Det er meget væsentligt for ankenævnets funktion og for arbejdet med beskyttelsen af sundhed, miljø og natur, at nævnets medlemmer er sagkyndige, der kan træffe konkrete, ofte meget detaljerede afgørelser. Der må således lægges overordentlig stor vægt på, at nævnet efter sit formål skal være en uvildig, sagkyndig instans til efterprøvelse af amtskommunernes og levnedsmiddelstyrelsens afgørelser.

Der vil være mulighed for, at sagkyndige medlemmer kan beskikkes for en periode, der er mindre end 4 år.

Ministeren kan fastsætte nærmere regler for ankenævnets virke i sager indenfor lovens område. Hovedreglen må imidlertid være, at de processuelle regler, der i dag er fastlagt for miljøankenævnets behandling af sager efter miljøbeskyttelsesloven, skal finde tilsvarende anvendelse her.

Til § 32

De foreslåede straffebestemmelser bygger på de principper, der blev gennemført ved ændringen af miljøbeskyttelsesloven i 1984 (L 250 af 25. maj 1984).

Ændringerne i miljøbeskyttelsesloven skete på baggrund af »Betænkning om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen« og efter, at der i den offentlige debat fra mange sider var rejst kritik af strafreaktionen i de afsagte domme på miljøområdet.

Ved ændringen af miljøbeskyttelsesloven blev det lovfæstet, at det skal anses som en skærpene omstændighed ved en overtrædelse af miljøloven, hvis der ved overtrædelsen er forvoldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel. Dette gælder også, hvis overtrædelsen er begået ved grov uagtsomhed.

Baggrunden for dette forslag var, at overtrædelser af miljøloven kan medføre vanskeligt oprettelige eller uoprettelige miljøskader, ligesom udledning af miljøgifte eller miljøfremmede stoffer enten direkte eller gennem optagelse i fødekæderne kan medføre betydelige skadevirkninger eller fare herfor. Man fandt det derfor nødvendigt, at de idømte straffe i sådanne tilfælde fik en så tilstrækkelig præventiv effekt, at der ikke kunne opstå risiko for en almindelig forringelse af det ydre miljø.

Disse præventive hensyn gør sig i endnu højere grad gældende på gensplejningsområdet, hvor effekten på det ydre miljø af f.eks. en udledning i mange tilfælde kan være helt ukendt eller kun delvis undersøgt.

Bøderne bør derfor udmåles således, at de bliver virkelig følelige og får en stærk præventiv effekt. Det må ikke kunne betale sig at overtræde loven. Det bør endvidere betragtes som skærpene omstændigheder, når der er tale om gentagelsestilfælde, manglende efterkommelse af påbud og andre lignende tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at der er handlet med fuld bevidsthed om overtrædelsen.

I stk. 3 er foreslået en bestemmelse om, at der i visse tilfælde kan pålægges bødestraf, selv om overtrædelsen ikke sker uagtsom eller forsætligt (objektivt ansvar). Hovedsigtet med bestemmelsen er at gøre det muligt at ramme skjult uagtsomhed ved at placere ansvaret for en strafbar overtrædelse, hvor det af bevismæssige årsager ikke er muligt at statuere uagtsomhedsansvar. Objektivt ansvar kan endvidere virke som incitament til påpasselig-